ničím, než povolením novým, nelze v ustanovení § 6 pravidel nalézti opory pro to, že by poplatek nemohl býti vybírán i z prodloužení povolení dříve uděleného a po uplynutí 2 let zaniklého, když ustanovení toto připouští předpis poplatku za každé úřední povolení ve věcech stavebních a nelze důvodně tvrditi, že by takovéto prodloužení stav. povolení nebylo úředním povolením ve věcech stavebních.

Jiných stížních bodů stížnost neobsahuje, zejména ne co se týče poplatku za ustanovení stav. čáry a svahu, a proto nebylo pro nss důvodu, aby ještě s jiného hlediska zkoumal, zda nař. rozhodnutí je ve shodě s ustanoveními zmíněných pravidel.

Č. 5283.

Obecní notáři (Slovensko): Pro započtení služební doby obecním notářům ustanoveným podle zák. č. 211/1920 platí jedině vl. nař. č. 573/1920, nikoliv vl. nař. č. 666/1920 a vl. nař. č. 165/1922.

(Nález ze dne 12. ledna 1926 č. 140.)

Věc: Jan G. ve V. (adv. Dr. Jos. Myslivec z Prahy) proti ministerstvu vnitra stran zařazení do platové třídy.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká započtení předchozí služby notářské, se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l byl dekretem min. vnitra ze 4. února 1921 na základě zákona č. 211/1920 s platností od 1. srpna 1920 jmenován prozatímně do IX. hodn. třídy 1. platového stupně v systemisovaném stavu obecních a okolních notářů na Slov. s podmínkou, že do konce roku 1921 prokáže zkouškou znalost jazyka státního. Nař. rozhodnutím z 28. června 1924 jmenoval jej pak min. vnitra definitivně do IX. hodn. třídy ve stavu ob. a ok. notářů na Slov. s účinností od 30. června 1924. Současně započetl st-li se zřetelem na jeho voj. službu, jakož i dřívější službu ve smyslu §u 51 posl. odst. služ. pragmatiky ke dni definitivního jmenování 10 roků pro další časový postup v IX. hodn. třídě úřednické skupiny C; dále bylo týmž rozhodnutím vysloveno, že v důsledku toho odpadá jakékoliv další opatření ve smyslu zákona č. 211/1920 a zákona č. 222/1920, jakož i předpisů na základě zákonů těchto vydaných. Vzhledem k takto započítatelné době zařadilo pak min. pro Slov. st-le rozhodnutím z 31. července 1924 dnem 30. června 1924 do požitků 2. plat. stupně VIII. hodn. třídy s tím, že do postupu do vyššího stupně platového jemu vybývá ku dni 30. června 1924 1 rok v VIII. hodn. třídě.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Žal. úřad vychází z právního názoru, že st-li vůbec nepřísluší nárok na započtení dřívější doby služební; proto použil ustanovení § 51 posl. odst. služ. pragmatiky pro státní úředníky a neshledal důvodu k opatření dle zákona č. 211 z r. 1920 a předpisů na základě zákona toho vydaných.

Zákon z 22. března 1920 č. 211 Sb. stanoví v § 14 posl. odst., že započtení dosavadní služ. doby notářům podle tohoto zákona jmeno-

vaným upraveno bude nařízením. Na základě ustanovení toho vydáno bylo nařízení z 12. října 1920 č. 573 Sb., které v § 2 odst. 1. stanoví, že u notářů obecních a obvodních podle zákona trvale ustanovených pokládá se, pokud jde o započtení služ. doby do postupu, notářská služba za rovnou službě ztrávené ve službě státní, v 3. pak, že notáři prozatímně nebo trvale ustanovení nemají nároku na započtení válečných let dle zákona z 23. července 1919 č. 457 Sb. Z toho následuje, že pro započtení služ. doby obecním a obvodním notářům na Slov. platí jedině předpisy vl. nařízení č. 573 z r. 1920, a že neplatí pro ně ani předpisy vl. nař. č. 666 z r. 1920 ani vl. nař. č. 165 z r. 1922, dále že jest bezdůvodna námitka stížnosti, že st-li přísluší nárok na započtení válečných let. Žal. úřadu však náleželo, aby st-lem podanou přihlášku o propočtení služ. doby posoudil s hlediska jedině rozhodných předpisů vl. nař. č. 573/1920 zejména § 2 odst. 1.

Žal. úřad odepřel však nárok st-lův na započtení předchozí služby notářské posouditi podle posléze uvedených předpisů, posoudil tedy věc po stránce právní nesprávně, pročež bylo výrok jeho stran započtení předchozí služ. doby notářské jako nezákonný zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5284.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Morava): Od kdy běží odvolací lhůta proti usnesení obecního zastupitelstva ve věci samostatného oboru působnosti, bylo-li usnesení uveřejněno veřejnou vyhláškou?

(Nález ze dne 12. ledna 1926 č. 193.)

Věc: Antonín Š. v P. (adv. Dr. Jos. Josífko z Prahy) proti moravskému zemskému výboru stran odmítnutí námitek pro opoždění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Současně ukládá se stěžovateli pokuta pro svévoli v obnosu 200 Kč, kterou jest do 14 dnů po doručení tohoto nálezu pod následky exekuce zapraviti ve prospěch chudinského fondu v P.

Důvody: Dle správních spisů užíval st-l až do konce roku 1924 z pozemků býv. obecního statku v P. část parcely č.. .. ve výměře přes 7 měřic a parcelu č. ... ve výměře 2½ měřice. Výměrem z 1. prosince 1923 uložil mor. zv obecní radě v P., aby pozemky býv. ob. statku byly koncem roku 1924 pronajaty ve smyslu § 9 zák. ze 17. července 1919 č. 421 Sb. především uchazečům nemajetným. Ve schůzi ob. zast., konané dne 25. září 1924, řádně svolané a usnášení schopné, jejíž předmět byl dle zprávy z 25. března 1925 3 dny napřed způsobem v obci obvyklým, t. j. bubnem ohlášen, bylo všemi přítomnými jednohlasně usneseno, pronajmouti z volné ruky mimo jiné z pozemků dosud st-lem užívaných parcelu č. ... Františku S. a z parcely č. ... část Josefě R. a Adolfu Š., zbytek pak ve výměře 5½ měřice st-li samotnému.

Usnesení to bylo starostou obce ve zmíněné schůzi prohlášeno a st-l, který byl také členem ob. zastupitelstva, byl tomu přítomen. Nad to bylo zmíněné usnesení ještě uvedeno ve veř. známost vyhláškou z 26.